

Iberische goden

Bezie vlakte, berg, en dwarse stroom doorheen het schiereiland gesneden en weet dan dat ontzag de Visigoot, Feniciër, Kelt en Moor vervult. Het gehele Iberische pantheon verzamelt zich rond hun aanbidders en laaft zich compleet holderdebolder om zich dan later op de avond nog eens goed te gaan bescheuren met het Griekse zootje ongeregeld.

Als Mohammed niet naar de berg komt, dan trekt die hele berg zich daar erg weinig van aan. Op de Everest kan je over de koppen lopen en de vuilniskar rijkt niet hoog genoeg om alle rotzooi tijdig mee te nemen. Hier hebben straten namen als 'Calle de la Soledad', dan moet je niet afkomen met een door eindeloos getrippel afgesleten rotsblok tot aan de hemelen.

Eenmaal boven weet de Visigoot, Feniciër, Kelt of Moor: hier. Eenmaal boven - ze waren altijd al boven (wat is boven voor een god?) - weet het Iberische hemelkind uit te brengen: 'Now I am become death, the destroyer of worlds'. Ja, ook in Spanje spreken de goden de taal van Shakespeare. Ook in Spanje kent men Oppenheimer en Vishnu. Ook in Spanje menen goden te moeten vernietigen om te kunnen scheppen.

Noch berg, noch vlakte, noch Kelt of Visigoot, geen andere ziel of zielloze zal het hemelgewelf nog breken of bereiken. Geen mens, halfgod (Achilles krijgt onderhand toch weer erg veel trek in ambrozijn), zelfs geen volledige onvervalste heuse rasechte godheid mag nog binnen zonder kloppen, en er is geeneens een deur om op te kloppen. Fin, point final.

De Romeinen veroveren heel Hispania, heel Hispania? Nee, één klein dorpje biedt dapper weerstand... Ze lopen allemaal verloren in de straat vol eenzaamheid.